

Megilla Reading

Refuah Shelema Eliyahu Ben Berta

By his friends

TOPIC DISCUSSION

The Megillah reading at night vs reading in the morning:

Can one eat before reading in the morning?

Does one make Shehayanu in the morning?

IMPORTANCE OF LEARNING PURIM NIGHT

אבל קבלתי מרבי
הרב מהו' מענדלי ליליג'ס' זצ"ל שהיה רב בבה"מ
דק"ק שפר"מ שקבל מהגאון בעל שו"ת יעקב זצ"ל שכל
העוסק במורה בין מגילה לילה למגילה דיומא מוצטח
לו שהוא בן עוה"ב. כך קבלתי סתם וטעמא לא ידענא
אבל אני אודין ואדין.

וקן טף וגשים וכו' : שאלין ודורשין. מעמידין תורגמן לפי החכם לדרוש. אגרת פורים ברבים: משום דרבה. דגור לקמן¹⁴ בקריאת מגילה שמה יעבירנה ארבע אמות ברשות הרבים קף סאן גורו דרשה אטו קרייה: ולשנותה ביום. וזכר לנס שהיו וועקין בניו זרתן יום ולינה: אקרא. במזמור למנחם על אילת השחר הוא שנאמר על אסתר כדאמריין במסכת יומא (דף עו.) למה נמשלה אסתר כאלת כו': סבור מינס. בני הסיבה ששמעו שמועה זו בלתיק ולשנותה ביום היו קצורין דהאי ולשנותה לשון שונה משנה הוא: למיטני מפניסין יודע. משניות של מסכת מגילה: אעבור פרשהא דא ואפניס. אסיים פרשה

זו ואשנה אותה פעם שניה: ביראה. דמן בירי: יומרך כבוד ביום ולא ידום בלינה. והאי קרא במזמור ארוממך ה' כי דליתי דרשיין בפסיקתא¹⁵ במדרכי ואסתר והמן ואחשוורוש וקריאת מגילה שבה הוא שמפרסמין את הנס והכל מקלסין להקדוש ברוך הוא:

ואריב"ל יחייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום שנאמר 'אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי סבור מינה למקרייה בליליא ולמיתנא מתניתין דידה ביממא אמר להו רבי ירמיה לדידי מיפרשא לי מיניה דרבי חייא בר אבא כגון דאמרי אינשי אעבור פרשתא דא ואתנייה איתמר נמי אמר רבי חלבו אמר עולא ביראה 'חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום שנאמר 'למען יומרך כבוד ולא ידום ה' אלהי לעולם אודך: אלא שהכפרים מקדימין ליום הכניסה: א"ר חנינא חכמים הקילו על הכפרים להיות מקדימין ליום הכניסה 'כדי שישפקו מים ומוזן לאחיהם שבברכין למימרא

שאף הן היו באותו הנס. פירש רשב"ס שעיקר הנס היה על ידן צפורים על ידי אסתר כחגובה על ידי יהודים כפסח שזכות לדקיות שזכותו הדור נגאלו¹⁶ וקשה דלשון שאף הן משמע שהן טפלות ולפירושו היה לו לומר שהן לכך נראה לי שאף הן היו כספק דלהשמיד ולהרוג וכן כפסח שהיו משועבדות לפרעה במצרים וכן בחנוכה הגזירה היתה מאד עליהן. גבי מנה יש מקשה למה לי היקשא¹⁷ דכל שיטתו בכל מאכל חמץ ישנו בקום אכול מנה מיפוק ליה מטעם שהן היו בליתו הנס וי"ל דמשום האי טעמא לא מחייבא אלא מדרבנן אי לאו מהיקשא ורבינו יוסף איש ירושלים תיך

דסלקא דעתך למיפטרנה מגזירה שזיה דמי"ו ט"ו דמג הסוכות כדפי' פרק אלו עוברין (פסחים מג: ד"ה סלקא¹⁸): פסחן ואומר על הנסים בתפלה ובהודאה יש שאין אומרים כשם לפי שאלמרו חכמים (ברכות נד.) לעולם לא ישאל אדם זרכיו לא בג' ראשונות ולא בג' ברבות אחרונות

Another teaching from R' Yehoshua ben Levi:

חייב אדם לקרות את המגילה — **And R' Yehoshua ben Levi also said: וְאָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ בֶּן לֵוִי וְלִשְׁנוֹתָהּ** ^[14] — **A person is obligated to read the Megillah on the night of Purim,** ^[14] **שְׁנָאמַר: „ אֱלֹהֵי אֶקְרָא יוֹמָם וְלַיְלָה וְלֹא תִעֲנֶה וְלִיְלָה וְלֹא-”** ^[15] **and repeat it on the day of Purim.** ^[15] **As it is said:** ^[16] **O my God, I call out by day and You do not answer; by night and there is no respite** ^[17] **for me.** — The students who heard this ruling understood it to mean **לְמַקְרִייה בְּלִילִיא** — that one is obligated to read [the Megillah] at night, **וּלְמִיתְנָא מִתְּנִיתִין דִּידָה בִּימְמָא**, i.e. the Mishnayos of tractate Megillah, **בְּיוֹמָם** — **and to learn its Mishnah, i.e. the Mishnayos of tractate Megillah, by day.** ^[18] **R' Yirmiyah said to them: אָמַר לְהוּ רַבִּי יִרְמְיָה** ^[18] — **R' Yirmiyah said to them: אָמַר לְהוּ רַבִּי יִרְמְיָה** — **It has been explained to me personally by R' Chiya bar Abba that R' Yehoshua ben Levi meant that one has to repeat the Megillah.** **אֶעְבֹּר פְּרֻשְׁתָּא דָּא וְאֶתְנִייה** — **As people say: I will finish this section and then repeat it.**

אמר — This ruling of R' Yehoshua ben Levi was **stated also** by a different Amora: **אֵיתְמַר נְמִי** — **This ruling of R' Yehoshua ben Levi was stated also by a different Amora: אֵיתְמַר נְמִי** — **R' Chelbo said in the name of Ulla from Biri: רַבִּי חֶלְבּוֹ אָמַר עוֹלָא בִּירְאָה** — **R' Chelbo said in the name of Ulla from Biri: רַבִּי חֶלְבּוֹ אָמַר עוֹלָא בִּירְאָה** — **A person is obligated to read the Megillah on the night of Purim** **שְׁנָאמַר: „ לְמַעַן יוֹמְרֵךְ כְּבוֹד וְלֹא יִדּוּם ה' אֱלֹהֵי** — **and repeat it on the day of Purim,** **וְלִשְׁנוֹתָהּ בְּיוֹם** — **and repeat it on the day of Purim, וְלִשְׁנוֹתָהּ בְּיוֹם** — **as it is said: So that my soul might sing to You and not be stilled,** **לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ”** ^[19] **HASHEM my God, forever will I thank You.** ^[19]

15. As a remembrance of the events recorded in the Megillah, when the Jews cried out for deliverance by day and by night (*Rashi*).

The authorities discuss whether the requirement to read the Megillah at night is an essential part of the original enactment mandated in the Megillah itself [דְּרַבְרֵי קַבְלָהּ], or if it was ordained by the Sages at a later date (see *Turei Even, Pri Megadim* 687:1, *She'ailos U'tshuvos Binyan Shlomo*).

Even though the blessing of שְׁהִיְיָ is recited at the night-time Megillah reading, it is nevertheless recited again prior to the day-time reading, for the main reading is the one that takes place during the day (*Tosafos*). *Rambam (Hilchos Megillah 1:3)*, however, rules that the blessing of שְׁהִיְיָ is not repeated by

day. *Shulchan Aruch (Orach Chaim 692:1)* rules like *Rambam*, and *Rama* (ibid.) adopts the view of *Tosafos*.

16. *Psalms 22:3*. This psalm was written in reference to Esther. It begins with the words: לְמַנְצֵחַ עַל־אֵילָת הַשָּׁחַר, for the conductor on the Ayeles Hashachar, which, as the *Gemara (Yoma 29a)* interprets, is an analogy to Esther (*Rashi*).

17. Literally: silence.

18. The verb used in Hebrew to connote the study of Mishnah is שָׁנָה. Thus the students understood לְשִׁנוּתָהּ as meaning: to study its Mishnah (*Rashi*).

It seems from the *Gemara* (and such is the indication of *Rosh*) that the students understood that one is not obligated to read the Megillah by day, only at night. This apparently contradicts the *Mishnah (20a)* which clearly discusses an obligation to read by day. The students thought that the *Mishnah* applies only to unlearned people who are incapable of learning Mishnayos (*Turei Even; cf. Sfas Emes*).

19. *Psalms 30:13*. This psalm is interpreted in *Pesikta (Pesikta Rabbasi 18:6)* as referring to the miracle of Purim.

This particular verse, which discusses the singing of God's praises, is a reference to the reading of the Megillah, because when the Megillah is read the miracle of Purim is publicized and all praise God. The double expression of the verse is interpreted: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד, So that my soul might sing to you — this refers to the reading of the Megillah by day: וְלֹא יִדָּם, and not be stilled — this refers to its reading by night

מגילה דף כ:

הלילה משמר והיום מלאכה: **מתני'** * כל
היום כשר לקריאת המגילה * ולקריאת ההלל
* ולתקיעת שופר * * ולנשילת לולב * * ולתפלת
המוספין * ולמוספין * ולודוי הפרים * ולודוי
מעשר * ולודוי יוהב"פ * לסמיכה לשחיטה
לתנופה להגשה לקמיצה ולהקטרה למליקה
ולקבלה ולהזיה * ולהשקיית סוטה * ולעריפת
העגלה * ולטהרת המצורע * כל הלילה כשר
לקצירת העומר * * ולהקטר חלבים ואברים *
* זה הכלל דבר שמצותו ביום כשר כל היום
דבר שמצותו בלילה כשר כל הלילה:

MISHNA: Although it is preferable to fulfill a particular day's mitzva at the earliest possible hour, **the entire day is a valid time for reading the Megilla; for reciting hallel; for sounding the shofar** on Rosh HaShana; **for taking the lulav** and the other species on Sukkot; **for the additional prayer** recited on Shabbat and other occasions; **and for the additional offerings** sacrificed in the Temple on these occasions.

Which reading is more important- the one at night, or the one in the morning?

Does one repeat Sheheyanu for the morning reading?

תוספות דף ד

וידבר משה את מועדי ה' וכו': **חייב** אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום. אומר ר"י דאף על גב דמבכר זמן צלילה חוזר ומבכר אותו ביום דעיקר פרסומי ניסא הוא בקריאה דיממא וקרא נמי משמע כן דכתיב ולילה ולא דומיה לי כלומר אף על גב שקרא ביום חייב לקרות צלילה והעיקר הוא ביממא כיון שהזכירו הכתוב תחילה וגם עיקר הסעודה ביממא הוא כדאמר לקמן (דף ז:): דאם אכלה צלילה לא יא י"ח והכי נמי משמע מדכתיב נזכרים ונעשים ואימקש זכירה לעשייה" מה עיקר עשייה ביממא אף זכירה כן:

Even though one blesses Shehecheyanu at night, he blesses it again during the day, for the primary is through the day reading. It says "v'Laylah v'Lo Dumiyah Li." I.e., even though one reads during the day, he is obligated to read at night.

The primary [reading] is during the day, for the verse mentioned it first.

Also, the primary meal is during the day, like it says below (7b) that if one ate [Seudas Purim] at night, he was not Yotzei.

Support #2: "Nizkarim v'Na'asim" equates mentioning (reading the Megilah) to doing (the Seudah). Just like the primary doing is during the day, also mentioning.

The Rosh agrees to Tosfot's opinion and brings a few more proofs.

רא"ש

ו' ואמר ר"י בן לוי חייב אדם לקרות את המגילה כלילה ולשנותה ביום שנאמר (תהלים כג) אלהי אקרא יומם ולא חשנה ולילה ולא דומיה לי. היה אומר רבינו חס ז"ל אף על פי שבירך זמן כלילה חוזר ומברך זמן אף ביום דעיקר קריאתה הוי ביום יותר מצלילה דהכי משמע לישנא דקרא אקרא יומם אע"פ שלילה לא דומיה לי וקראתי כלילה ביום מהא עיקר הקריאה וגם עיקר פרסומי ניסא הוא ביום בזמן משחה ושמחה ומתנות לאביונים ומשלוח מנות [א] ותנן לקמן (דף כ:) כל היום כשר לקרות את המגילה קתני וכל הלילה כשר לקריאת מגילה לא קתני [ב] לפי שאינה עיקר קריאה כלילה וקתני גמי [לקמן דף כ.] אין קוראין את המגילה ולא מוהלין ולא טובלין אלא ביום ומפרש בגמ' מנלן דכתיב והימים האלה ביום אין כלילה לא לימא תיהוי תיובתא דר' יהושע בן לוי וכו' ומשני [ג] כי קתני אדיום ומיהו מדקתני מקרא מגילה בהדיהו שמע מינה דעיקר מקרא מגילה הוי ביממא ועוד מדאמרינן לקמן (דף כא:) מאי מברך מנ"ח ולא קאמר כלילה מברך מנ"ח וכיוס מ"ג כדקאמר גבי גר הנוכה יומא קמא מברך מנ"ח וכו' אלמא משמע דמנ"ח מברך ביום וכלילה ועוד שבני הכפרים שהיו מקדימין ליום הכניסה מסתמא ביום היו באים לשמוע את המגילה כשבאין לשמוע קריאת התורה אלמא שעיקר קריאתה ביום ואע"ג דהוא *סלקא דעתא למיתנייה מתניתין דידיה ביממא מ"מ לא מיתוקם הכי: [דף ה ע"א] אמר רב

1. The pasuk says "call out" during the day
2. The main publicizing of the miracle is with other mitzvot which are done during the day.
3. The Mishna speaks about day reading being all day.

רמב"ם

[ה] ומברך *קודם קריאתה כלילה שלש ברכות ואלו הן בא"י אמ"ה אשר קב"ו על מקרא מגילה. בא"י אמ"ה שעשה נסים לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה. בא"י אמ"ה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. יוביום אינו ויחזור ומברך שהחיינו. ומקום שנהגו לברך

And before its reading at night, one recites three blessings — and these are them: Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who has sanctified us with His commandments, and commanded us about the reading of the Scroll; Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who made miracles for our ancestors in those days at this time; Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who has kept us alive, and preserved us and made us reach this time. And during the day, one does not repeat and recite the blessing, "Shehyanu."

It would seem from the Rambam that since we only make shehehiyanu at night and not the day, the main misva is the night not the day.

גר"א – שלחן ערוך

סי' תרצב ס"א הקורא כו'. כ"ח נ' ל"ט חלל כו' : שלש כו'. סס : וביום כו'. חט"ג דעיקר זמנה ביום כמ"ט מ"ט כיון שכ"ח נלילה ילא דלא גרע תאם בירך חסוכה ולולב בשעת עשייה וכן לנחמילה וכן לברך נלילה ומשכ"ח נלילה חינו פנך ביום כמו בסוכה כמ"ט ס' ח' : וי"א. דעיקר קריאתה ביום כמ"ט חלבו הקרא יומם כו' וט"ט נ' ג' כל

The Gra explains the Rambam, even if the main Misva is the day, making Shehehiyanu covers the day and it is not, worse than making Shehehiyanu on the building of the sukkah and not the sitting.

טורי אבן מסופק אם קרא המגילה
בגון דאמרי אינשי אעבור פרשתא דא ואתנ"י.
ולמסקנה זו משמע שחייב לקרות את
המגילה בלילה וחוזר וקורא ביום ונראה לי
דהאי קריאה דלילה אינו אלא מדרבנן ואינו
עיקר חיוב של רוח הקודש (ס"א) והרי קרא כתיב

The Tureh Even writes there is a difference between the night and day obligation. The night is a rabbinical obligation, but the day, is an obligation of Divre Kabbala which is like from the Torah.

משנה ברורה ושער הציון

ודע דכמו בלילה אסור לאכול קודם קריאתה (טו) ה"ה ביום אפילו כבר התפלל אסור לאכול קודם קריאתה (כו) דקריאה ביום חמור מלילה דהוא מדברי קבלה כמ"ט הפוסקים:

משנה ברורה

וטעימה מעט אינו מספיק לו (נט) נראה דשרי לאכול אך יבקש מאחד שיזכירנו לקרוא את המגילה אחר אכילתו כתב הפמ"ג ספק אם קרא את המגילה אפשר דלא אמרין בזה ספיקא דרבנן לקולא משום דהוא דברי קבלה:

The same way when listening to megillah at night we are fasting, one should not eat in the morning till after megillah reading, even if one prayed already. (tasting is permitted for one who needs).

First נפקא מינה - If you are not sure if you read the megillah you need to repeat it since it isn't a rabbinical obligation and we do not apply להקל להקל. Perhaps this only applied during the day according to the Tureh Even.

תוספות מגילה דף ד.
 ללא עדיפא אשה מאנדרווגיטוס וכן
 פסקו הה"ג דאשה מוליאה מינה
 אצל לא אנשים וי"ל דסלקא דעתך

Tosafot writes in the name of the ג"ב that women can only read for other women not men.

טור אבן
 קראה) והכי נמי דכוותיה וכיון דעיקר חיוב מקרא
 מגילה לנשים ברוח הקודש ליתא אלא מהוספת
 חכמים על כרחך אינו אלא לחומרא ולא להקל
 להוציא את האנשים ידי חובה דהא מעיקר חיוב
 של רוח הקודש אינן מחוייבות בדבר ואי אפשר
 להו להוציא את אנשים המחוייבים מעיקר רוח
 הקודש.

The Tureh Even explains the reason for this is, a lady is only obligated rabbinically, but men are obligated from Divre kabala. Since the man's obligation is greater, she cannot read for him.

Woman reading for a man at night:

מקראי קודש

ובספר "טורי-אבן" מגילה (דף ד ע"א ד"ה נשים) כתב לפרש דברי בה"ג משום
 דעיקר חיובם של הנשים במקרא מגילה הוא, משום דאף הם היו באותו הנס שאינו אלא
 מדרבנן, וכיון דעיקר חיוב מ"מ לנשים ברוה"ק ליתא אלא מתוספת חכמים. ע"כ אינו אלא
 לחומרא ולא להקל להוציא את האנשים ידי חובה, דהא מעיקר חיוב של רוה"ק אינה
 מחויבת בדבר וא"א להן להוציא אנשים המחוייבים מעיקר רוה"ק, ולפי דבריו גם כן יוצא
 שבקריאת המגילה של לילה נשים מוציאות אנשים וכנ"ל.

Second נפקא מינה – since the reason, a woman cannot read for a man is because his obligation is greater its Divre kabala, perhaps she can read for him at night since he is also only rabbinically obligated at night.

נפקא מינה ג'

בענין כוונה לקיום המצוה בקריאת המגילה

במגן אברהם (או"ח סי' ס סק"ג) מובא בשם הרדב"ז, שרק לגבי מצוות שחיובם מהתורה נפסק הדין ש"מצוות צריכות כוונה". אבל במצוות שחיובם מדרבנן - נפסק "מצוות אין צריכות כוונה".

ויצ"ע, מהא דאמרינן בגמ' במגילה (דף י"ז ע"א) לענין מצות מגילה אם כוון לבו יצא ואם לאו לא יצא, והרי מגילה מדרבנן הוא חוינן דגם במצוות דרבנן צריך כוונה.

תירוץ

בפרי חדש (סי' תרצ, ובטורי אבן ועוד) מבואר, שבקריאת המגילה לדברי הכל צריך כוונה, והקורא ללא כוונה אינו יוצא ידי חובה. הטעם לכך הוא, משום שקריאת המגילה נתקנה משום פירסומי ניסא. וכשלא מתכוון לכך, חסר במהות המצוה. לכן לדברי הכל בקריאת המגילה יש צורך בכונה.

תירוץ שני

יש מהאחרונים שכתבו (עי' אשל אברהם מכוטשאמש או"ח סי' כא סג), שמכיון שחובת קריאת המגילה היא מדברי קבלה, דיניה כדין כל מצוה שחיובה מהתורה.

Third מינה ג' - The rule is מצות need the intention to perform the Misva to fulfill his obligations. The Magen Avraham says this is only by מצות from the Torah. Why does Megillah seem to need כוונה if it is only rabbinically? Since its obligated Divre kabbalah.

Perhaps at night if he did not have כוונה he also fulfills his obligation since its only rabbinically.